

Holsteen, der er blevet os forelagt, hvoraf det synes at fremgaae, at Finantsministeren selv antager, at der allerede i næste Finantsaar vil være indtraadt den samme Toldforbindelse med Holsteen, saa finder jeg heri en yderligere Grund til at opføre Toldindtægterne for hele Monarchiet paa den af mig nævnte Maade. Som Indtægter, hese Monarchiet vedrørende, maa jeg ogsaa ansee Activerne, i dette Ord's alleryideste Betydning, saaledes at det kommer til at omfatte saavel Domainerne som andre Statsindtægter, der ikke tilvelebringes umiddelbart ved Paalæg paa Borgerne. Paa denne Maade, ved disse Fællesindtægter og Fællesudgifter, troer jeg altsaa, at Heelstatsbudgettet vilde være repræsenteret i den første Hovedafdeling, og derved vilde tillige i Sandhed selve Heelstaten, Tanken paa Heelstaten, have afspejlet sig i Budgettet. I den anden Afdeling vilde saa det aldeles Særegne, Indtægter og Udgifter vedrørende Kongeriget Danmark, være at opføre. Det er dette Forhold, som jeg havde ønsket undergivet en grundig Behandling af et Udvalg, for at det kunde være afgjort, inden man gif dybere ind i Behandlingen af Budgettet, saaledes som Sagerne nu stille sig, og da de ærede Herrer mene, at alle de dette Forhold vedrørende Spørgsmaal ikke have den Betydning, jeg tillægger dem, men i det Væsentlige ere tilfredse med Budgettet saaledes som det foreligger, indseer jeg meget vel, at disse Bemærkninger ikke have nogen stor Indflydelse, og jeg har derfor blot tilladt mig at henstille dem til Overtøelse saavel for Thingets ærede Medlemmer som for Regjeringen.

Finantsministeren: Der er Adskilligt i det Foredrag, vi nys have hørt, hvori Regjeringen vil kunne erklære sig enig; men der er ogsaa Andet, hvorom dette ikke gjælder. Derfor troer jeg, det vil være hensigtsmæssigt, allerede nu, inden Discussionen gaaer videre, at fremsætte de Erindringer, hvortil dette Foredrag maatte kunne give Anledning. — Det høiarværdige Medlem for Maribo Amt's 4de Valgkreds (Monrad) indledede sit Foredrag med at gjøre det høitærede Thing opmærksom paa, at man, saaledes som Finantsforslaget er affattet, vilde komme til at bevilge ikke alene de $\frac{2}{3}$ Dele af de fælles Udgifter, som ere be-

regnede at ville komme til at falde paa Kongeriget, men ogsaa de $\frac{1}{3}$ Dele, som ere beregnede at skulle falde paa de andre Statsdele, idet den ærede Rigsdagmand syntes, at, om man end paa den ene Side kunde være tilfreds med at have, saa at sige, faaet indrømmet en større Myndighed, end der efter Landets Grændse stricte kunde antages at tilkomme Rigsdagen, var det paa den anden Side ubetimeligt, om Rigsdagen saaledes indirecte kom til at udøve en Bevillingsret for de øvrige Statsdele. Denne første Paastand, hvorfra den ærede Rigsdagmand er gaaet ud, maa jeg strax modsigge. Det høitærede Thing behøver aldeles ikke at frygte for at komme i den vanskelige Stilling ligeoverfor de øvrige Statsdele, at skulle, med det samme at man bevilger, hvad der fra Regjeringens Side forlanges til de fælles Udgifter for Kongerigets Bedkommende, tillige bevilge, hvad der udfordres for de andre Statsdeles Bedkommende. Der begjæres i Henhold til de Actstykker og Beregninger, der ere forelagte, de $\frac{2}{3}$ Deel af Fællesudgifterne, som man mener maae falde paa Kongeriget, og det er vel forudsat, at, forsaavidt disse $\frac{2}{3}$ Deel bevilges netop paa den Maade, som de forelagte Actstykker indeholde, vilde de $\frac{1}{3}$ Dele paa samme Maade blive af Hans Majestæt approberede til Udgift for de øvrige Statsdeles Bedkommende; men ligesom dette ikke er definitivt afgjort, saalænge Hans Majestæts endelige Resolution derom ikke foreligger — og der er endnu ikke og kan isølge de i saa Henseende bestaaende Regler endnu ikke være taget allerhøiest Bestemmelse om, hvilke Udgifter der for næste Aar skulle bæres af de andre Statsdele, altsaa heller ikke til de fælles Udgifter — saaledes er det tankeligt, at Hans Majestæt kan f. Ex. navnlig bevilge Mere af de andre Statsdele end de engang opgivne $\frac{1}{3}$. At Hans Majestæt ikke let vilde finde sig foranlediget til at bevilge mindre, naar der isølge saadanne forelagte Actstykker er begjært $\frac{2}{3}$ af Kongeriget, er forudsat som givet. Men det er jo slet ikke sagt, at Rigsdagen gaaer ind paa at bevilge de med $\frac{2}{3}$ opførte fælles Udgifter paa den Maade, som er foreslaaet, og, er det ikke Tilfældet, er der isølge de for hele